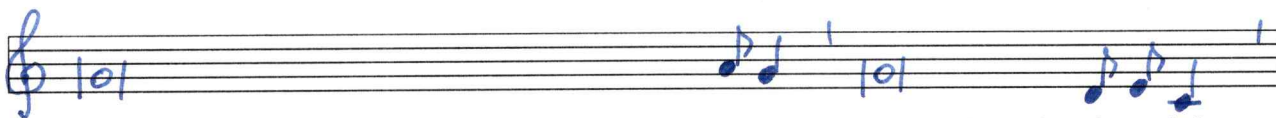

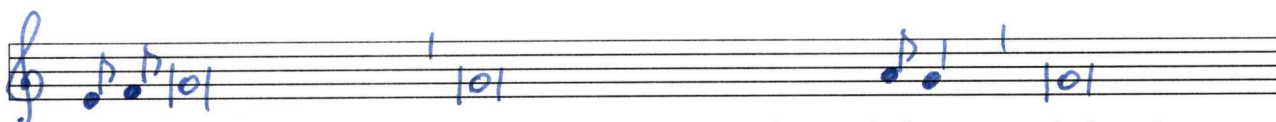
Pieśń Izajasza – Lekcja I

Mamy miasto potężne, a Pan dla jego ocalenia otoczył je murem i przedmurzem.

Otwórzcie bramy i niech wejdzie naród sprawiedliwy, który dochowuje wierności.

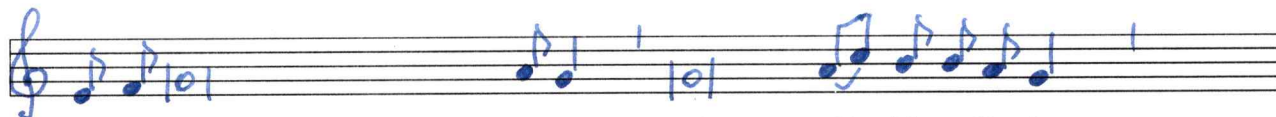
Jego duch niezachwiany przez Ciebie jest umacniany pokojem, pokojem, bo

za- u -fał Tobie. Na zawsze złożcie nadzieję w Panu, gdyż Pan jest wiekuistą opoką.

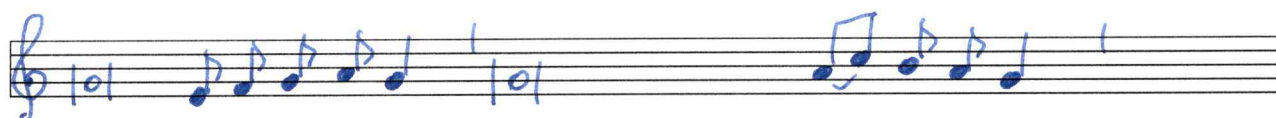
Prosta jest ścieżka sprawiedliwego, Ty równasz jego drogę szlachetną.

Także i my na ścieżce Twoich wyroków czekamy na Ciebie, o Panie.

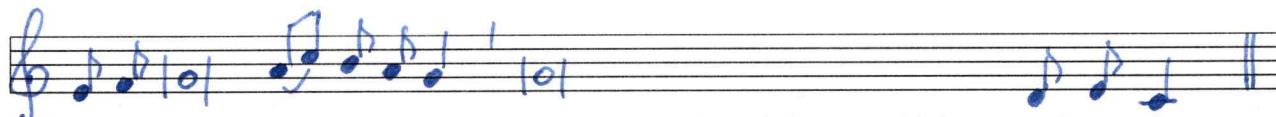
Twoje imię i pamięć o Tobie są pożądaniem duszy. Moja dusza jest

spragniona Ciebie w nocy, mój duch szuka Ciebie w swoim wnętrzu.

Kiedy objawiasz ziemi swe wyroki, jej mieszkańcy uczą się sprawiedliwości.

Panie, obdarz nas pokojem, bo Ty sam dokonałeś wszystkich naszych czynów.

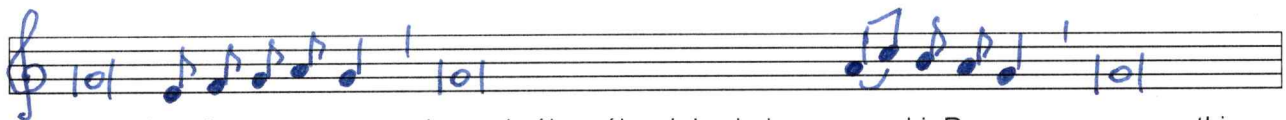
Pieśń Izajasza – Lekcja II

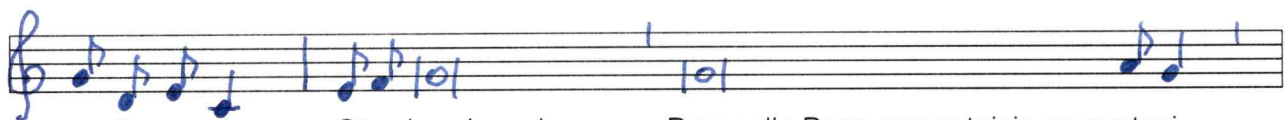
Pocieszcie mój lud, pocieszcie – oto słowa Boga waszego. Przemówcie do serca

Jeruzalem i wołajcie do niego, że skończył się czas jego służby, że jego nieprawość

już od-po-ku-to-wa-na, bo w dwójnasób odebrało karę z rę - ki Pana za wszystkie

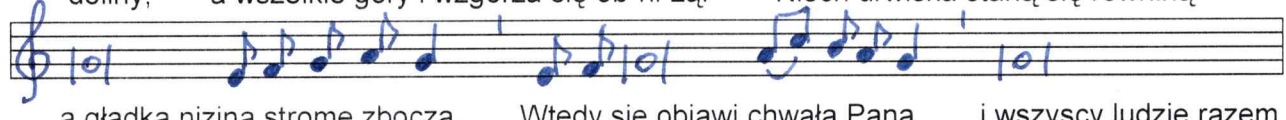
swoje grzechy. Oto głos się rozlega: Drogę dla Pana przygotujcie na pustyni,

wyrównajcie na odludziu gościniec dla naszego Boga! Niech się podniosą wszystkie

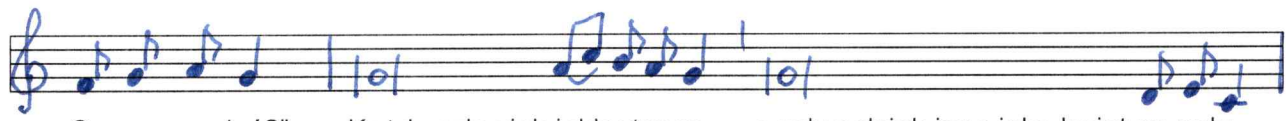
doliny, a wszelkie góry i wzgórza się ob-ni-żą. Niech urwiska staną się równiną

a gładką niziną strome zbocza. Wtedy się objawi chwała Pana i wszyscy ludzie razem

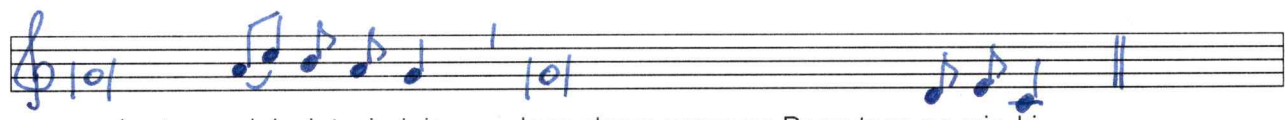
ją zobaczą, bo usta Pana tak powiedziały. „Wołaj!” - Głos się odzywa, i rzekłem:

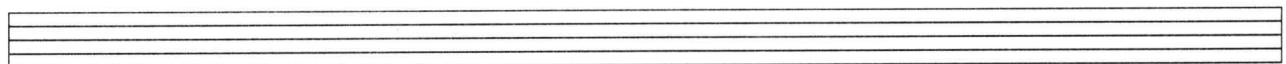
„Co mam wołać?": Każdy człowiek jakby trawa, a cały wdzięk jego jako kwiat na polu.

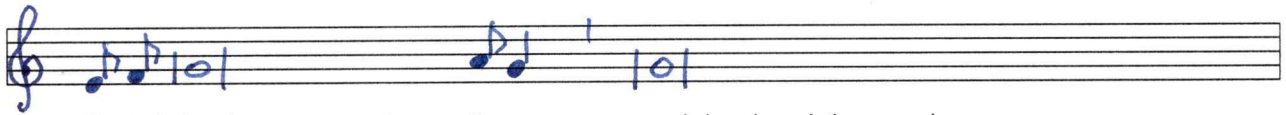
Usycha trawa i kwiat więdną, gdy wiatr Pana na nie powieje. Prawdziwie trawą jest naród;

usycha trawa i kwiat więdną, lecz słowo naszego Boga trwa na wie-ki.

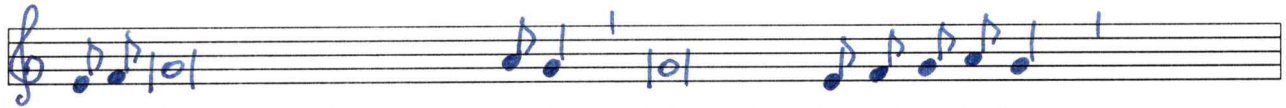
Pieśń Izajasza – Lekcja III

Radujcie się razem z Jerozolimą, weselcie się z jej powodu wszyscy

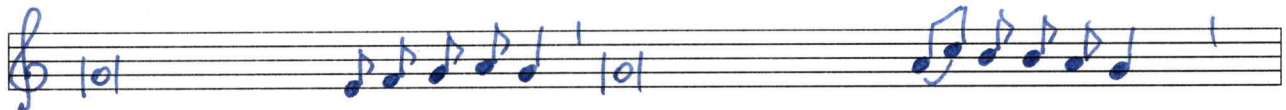
którzy ją miłujecie. Bardzo się z nią cieszcie wszyscy, którzyście smucili się nad nią.

Abyście mogli ssać aż do nasycenia z jej piersi wezbranej pociechą,

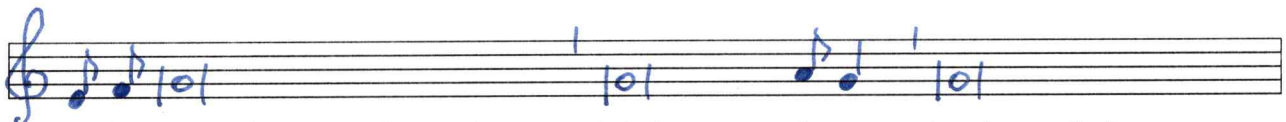
abyście z rozkoszą pili mleko z jej piersi pełnej chwały. Tak bowiem Pan mówi:

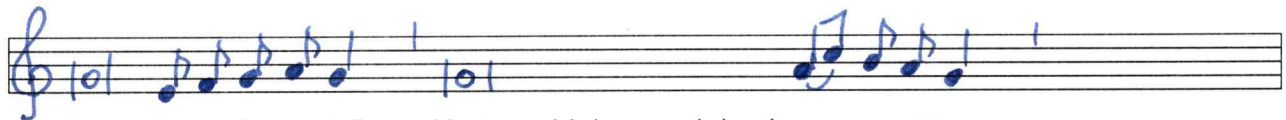
„Oto skieruję ku niej pokój jak rzekę i jak strumień wezbrany chwałę narodów.

Będziecie jak niemowlęta na rękach noszone i pieszczone na kolanach.

Bo jak kogo własna matka pociesza tak Ja was pocieszę i w Jerozolimie

doznacie pocieszenia”. Na ten widok rozraduje się wasze serce,

a wasze kości ożyją jak wiosenna trawa.

